

Република Србија
МИНИСТАРСТВО СПОРТА
Број: 001842022 2026 13800 003
002 016 012
Датум: 1. јун 2026. године
Београд
ТН/МН

На основу члана 36. Закона о планском систему („Службени гласник РС” број 30/18), члана 31. Уредбе о методологији израде докумената јавних политика („Службени гласник РС”, бр. 20/25, 27/26 и 30/26) и члана 41 в Пословника Владе („Службени гласник РС”, бр. 61/06 – пречишћен текст, 69/08, 88/09, 33/10, 69/10, 20/11, 37/11, 30/13, 76/14, 8/19 – др. пропис и 106/25),
Министарства спорта сачињава

ИЗВЕШТАЈ

о спроведеној јавној расправи о Нацрту Закона о изменама Закона о спречавању допинга о спорту

Министарство спорта је, на основу Закључка Владе 05 Број: 011-4225/2026-1 од 30. априла 2026. године, спровело јавну расправу о Нацрту Закона о изменама Закона о спречавању допинга у спорту. Закључком Владе одређен је Програм јавне расправе о Нацрту Закона о изменама Закона о спречавању допинга у спорту, који је саставни део наведеног закључка. Јавна расправа о Нацрту закона спроведена је у периоду од 5. до 25. маја 2026. године.

У складу са Програмом јавне расправе, Министарство спорта је организовало представљање Нацрта закона у виду презентације и расправе, дана 5. маја 2026. године, са почетком у 12.00 часова, у Београду, у просторијама Министарства спорта, Палата Србија – источно крило, Булевар Михајла Пупина број 2, у сали 129.

Предлози, сугестије, иницијативе и коментари на Нацрт закона могли су се достављати Министарству спорта на Обрасцу за коментаре у форми табеле, путем електронске поште на адресу: sport@mos.gov.rs или писаним путем на адресу: Министарство спорта, Сектор за спорт, Булевар Михајла Пупина број 2, Београд, са знакомом: „Јавна расправа – Нацрт Закона о изменама Закона о спречавању допинга у спорту“, као и путем Портала „еКонсултације“.

У јавној расправи могли су да учествују представници државних органа, кровних невладиних организација, сви заинтересовани субјекти, правна и физичка лица која учествују у систему спорта, стручна јавност и други заинтересовани учесници. У јавној расправи су узели учешћа представници свих кровних организација у спорту:

Олимпијског комитета Србије, Параолимпијског комитета Србије и Спортског савеза Србије, представници савеза из олимпијских спортова, као и неолимпијских спортова и области спорта.

Јавна расправа је започета представљањем Нацрта закона о изменама Закона о спречавању допинга у спорту. Представници Министарства спорта су учеснике јавне расправе упознали са разлозима за доношење закона, основним циљевима предложених измена, као и са најважнијим решењима садржаним у Нацрту закона.

Јавну расправу је отворио Министар спорта господин Зоран Гајић, истакнувши значај усклађивања постојећег прописа са изменама Светског антидопинг кодекса, које ступају на снагу 1. јануара 2027. године. Потом се окупљенима обратила директорка Антидопинг агенције Републике Србије проф. др Милица Вукашиновић Весић, која је изнела резултате рада агенције у протеклих 20 године и истакла да је циљ предложених измена унапређење правног оквира у области спречавања допинга у спорту, као и даље усклађивање националног антидопинг система са релевантним међународним правилима и стандардима. Међународна обавеза Републике Србије је да своје прописе усклади са изменама Светског антидопинг кодекса. Конкретна измена са којом се усклађује постојећи закон односи се на проширивање захтева у погледу оперативне и институционалне независности дисциплинских тела која утврђују повреде антидопинг правила. Према новим правилима, та тела морају бити у сваком смислу одвојена од националних спортских савеза и организација. Важеће законско решење предвиђа да у првом степену повреде антидопинг правила утврђују дисциплинске комисије надлежних спортских савеза. Такође, чланове Антидопинг одбора, који одлучује у жалбеним поступцима или у првом степену када савез не донесе благовремену одлуку, именују Олимпијски комитет Србије, Параолимпијски комитет Србије и Спортски савез Србије. Такво решење потребно је променити како би се обезбедила пуна независност тела које одлучује о повредама антидопинг правила и јасно институционално одвајање тог тела од било каквог могућег утицаја националних спортских савеза и организација, укључујући ту и именовање чланова тог тела. У складу са тим, изменама закона престаје могућност дисциплинских комисија националних спортских савеза да одлучују у првом степену, а чланове Антидопинг одбора би постављало министарство надлежно за послове спорта. Овакво решење је преузето из пољског закона и од стране Светске антидопинг агенције је потврђено да је у складу са изменама Светског антидопинг кодекса, те да испуњава захтеве оперативне и институционалне независности.

Након представљања Нацрта закона, отворена је расправа у којој су учесници имали могућност да изнесу своја питања, примедбе, предлоге и сугестије. Јавној расправи присуствовали су представници Министарства спорта, представници Антидопинг агенције Републике Србије, као и представници заинтересованих институција, организација и субјеката из система спорта, укупно 40 лица. Како се нико од присутних није јавио по овом питању, Министар спорта господин Зоран Гајић је позвао све заинтересоване да до 25. маја 2026. године изнесу своје предлоге, сугестије, иницијативе и коментаре, и доставе их Министарству спорта у писаној форми, путем електронске поште, поштом или путем Портала „еКонсултације“.

Током трајања јавне расправе Министарству спорта је достављен један писани коментар на Нацрт закона о изменама Закона о спречавању допинга у спорту. Коментар је доставио Милан Божовић, шеф Одсека за инспекцијске послове у Министарству спорта, са предлогом да се у члану 3. став 3. измени захтевано радно искуство са три

године, на пет година. У образложењу, предлагач се позвао на то да је чланом 80. Правилника о номенклатури спортских занимања и звања, предвиђено искуство за лекара спортске репрезентације пет година.

Предлог није прихваћен са образложењем да се предложеним изменама Закона о спречавању допинга у спорту не мења већ постојећи услов у погледу броја година радног искуства за лекара који је члан дисциплинске комисије. Тај услов је већ садржан у важећем тексту Закона (члан 26.) и износи три године радног искуства. Предмет предложених измена у овом делу није преиспитивање стручних услова за чланове дисциплинског тела, већ измена у погледу организације која именује Антидопинг одбор, ради усклађивања са захтевима оперативне и институционалне независности који произлазе из измена Светског антидопинг кодекса и међународних стандарда. Захтев да се број година радног искуства за лекара члана Антидопинг одбора повећа са три на пет година, позивањем на услове прописане за лекара спортске репрезентације, морао би бити образложен са аспекта антидопинг правила. Ради се о различитим улогама и различитој природи послова. Лекар спортске репрезентације непосредно обавља здравствену заштиту и медицинско праћење спортиста, што са становишта медицинске струке представља захтевнију и непосреднију стручну улогу од учешћа лекара у раду дисциплинске комисије, у коме су улога лекара састоји од сагледавања и оцене евентуално постојеће медицинске документације, у поступку који обухвата процедурална и антидопинг питања. Постојеће законско решење, којим је прописано три године радног искуства, показало се као одговарајуће у досадашњој примени Закона. Такође, Светски антидопинг кодекс и релевантни међународни стандарди не прописују обавезан већи број година радног искуства за лекаре који учествују у раду дисциплинских тела у антидопинг поступцима. Упоредни преглед антидопинг правила више међународних спортских савеза не указује на постојање стандарда према коме би за лекара као члана дисциплинског тела у антидопинг поступку било неопходно најмање пет година радног искуства. Напротив, међународни антидопинг оквир и правила међународних савеза нагласак стављају на независност, непристрасност, одсуство сукоба интереса и релевантну стручност, односно антидопинг, медицинско или научно искуство, без прописивања конкретног броја година радног искуства. Стога предложено повећање са три на пет година не произлази из Светског антидопинг кодекса, међународних стандарда нити уочене упоредне праксе међународних спортских савеза. Имајући у виду наведено, предложено повећање услова са три на пет година представљало би посебну материјалну измену Закона о спречавању допинга у спорту која није предмет овог нацрта, нити се у досадашњој примени показала потреба за таквом изменом. Стога предлог није прихваћен.